

INTERVIEW

PHILIPPE THURIOT ZET DE 'GOLDBERGARIATIES' VAN BACH OP ACCORDEON

Een accordeon is bijna een orkest op zich

De 'Goldbergvariaties' van Bach waren voor onze landgenoot Philippe Thuriot niet meer dan een leuk tijdverdrijf. Tot hij ze op zijn accordeon probeerde te spelen. **ANNEMARIE PETERS**

Twee jaar lang reisde de accordeonist Philippe Thuriot de wereld rond in het zog van Alain Platel's dansproductie *Pitié*. Voor de do-

de uren had hij een juweel van een zoethoudertje in zijn koffer gestoken: de partituur van Bachs *Goldbergvariaties*. Waarom geen huzarenstukje proberen en zien wat ervan komt, vroeg hij zich af. En toen zette hij Bach op accordeon. Niet één noot wijzigde Thuriot aan de oorspronkelijke partituur: hij bleef trouw aan Bach én aan de ziel van een instrument waarvan die noot had kunnen dromen. Zaterdag stiet hij zijn ontroerende tour de force aan het publiek voor op Klara in De Singel.

Wanneer wist je: dit wordt iets?

'In het begin ging het moeizaam. Ik besefte al snel dat deze muziek wel eens te hoog gegrepen zou kunnen zijn. Vooral de vele loopjes in de linkerhand waren een echte uitdaging. Maar op een bepaald moment was er toch een soort eureka-gevoel. Ik wist dat ik nog vreselijk veel werk had en dat ik mijn speeltechniek helemaal zou moeten herzien, maar ik voelde opeens dat ik er wel iets persoonlijks van kon maken, in samenspraak met Bach.'

Je bent ook een rasechte improvisator. Had je nooit zin om de partituur te laten voor wat ze was en te gaan improviseren op Bachs harmonieën?

'Goed geraden (*lacht*). Joost Fonteyne van het Festival van Vlaanderen Kortrijk was zo dapper om dit programma als eerste te willen programmeren. Op een bepaald moment belde ik hem met het voorstel om er eigen improvisaties op basis van Bachs thema door te weven. Hij heeft me dat toen uit het hoofd gezegd. En hij had gelijk. Die *Goldbergvariaties* zijn al een hele wereld op zich, daar nog iets aan toevoegen is voor mij op dit moment een brug te ver. Maar ik heb wel een mooie middenweg gevonden. Onlangs heb ik op een concert in het eerste deel een

selectie van de *Variaties* gespeeld en in het tweede deel improvisaties op allerlei andere stukken van Bach. Dat werkt wonderwel en dan kan ik mijn fantasie toch even de vrije loop laten.'

Je zegt in het voorwoord van je cd dat je de accordeon hebt moeten temperen om deze muziek te kunnen spelen. Was dat nodig dan?

'De accordeon is een exuberant instrument, je kan met de klank alle kanten uit. Bij een klavecimbel heb je die excessen niet. Dus heb ik geprobeerd om de extremen van mijn instrument niet consequent op te zoeken. Een accordeon is met al zijn verschillende registers bijna een orkest op zich. Ik heb die kleuren wel gebruikt, maar ik heb ze samengebond, het mocht geen circus worden. Tegelijk wou ik ook niet dat de accordeon steriel ging klinken, ik moest er mezelf en mijn instrument in blijven herkennen.' **Het valt op dat je heel precies articuleert, je klinkt bijna als een 'echte' harokmuzikant.**

'Die articulaties boeien me enorm. Barokinstrumenten kunnen niet veel variëren in volume, die moeten dus schilderen met legato, staccato en alles wat daartussen zit. Ik merk dat Marcel Ponssele (*Barokbobots, ved.*) is daar een meester in, geweldige vind ik dat. Ik hou erg van barokmuziek en heb er ook altijd veel naar geluisterd. Misschien komt het daardoor? Mijn muzikale roots liggen bij de Franse musette en in dat repertoire is articulatie ook erg belangrijk. Je moet maar eens luisteren naar Gus Viseur, die beheerste die kunst tot in de finesses.' **Heeft dit project je nu veranderd als muzikant?**

'Dat denk ik wel. Als ik de *Goldbergvariaties* speel, lijkt het soms alsof mijn hoofd op vijf autosnelwegen tegelijk aan het rijden is. Na zo een werk is alles opeens eenvoudig.

Klara in De Singel, zaterdag 31 februari, Antwerpen.

KLARA IN DE SINGEL: DRIE TIPS

1. Zaterdag paintnt Klara voor de vierde keer op rij de Antwerpse Singel in. Wij geven u drie tips voor een geslaagd muziekfestival.

2. Het kamermuziekensemble **Revue Blanche** werd in 2013 door Klara uitgeroepen tot jonge belofte, en maakt sindsdien al zijn beloftes volmondig waar. Zeker de sopraan van Lore Binon verdient uw luisterend oor.

3. Klarinetist **Roeland Hendriks** is niet van de minste en omringt zich in zijn fonkelnieuwe ensemble met alleen maar klassiekers. Van Mozart over Brahms tot Prokofiev en – hoera – nog een portie Piet Swerts op de koop toe.

3. Zefiro Torna en het **Vlaams Radio Koor** kruisen de degenen in de bitterzoete strijd van de liefde. Met muziek van De Wert en Monteverdi banen zij zich een weg naar uw binnenste. (ap)

'Soms lijkt het alsof mijn hoofd op vijf autosnelwegen tegelijk aan het rijden is'